

Silvestrovská

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH AUTORŮ

PŘÍLOHA

PROSINEC 2009 *** ROČNÍK X *** ČÍSLO 12

Citáty inspirující:

Na psaní musí být tři věci: pero, inkoust a rozum.

Bengálské přísloví

„Básníci, posranci prokletý, proč nemyjete klozety?“

Hypodil – bulharská hudební skupina,
z knihy A.Popova Zelný cyklus

EPOS O PROCHOROVI

Martin Žantovský

Všichni by vědět měli
o tom, jak proChor je skvělý.
(Nade vším děním bdělý
a tak nějak celý
ojedinělý.)

Nikdo nic zásadně nezorá,
jestliže zvolí proChora.
Ať je vedro, nebo chlad,
každý ho musí milovat.

Všichni vám pravdu poví:
Fandíme jenom proChorovi.

Z TVORBY NAŠICH ČLENŮ

Velká čínská zeď aneb Tanky

Ilona Pluhařová

Had vznešený pne se vdál vršky hor,
znal hedvábí - tajemný lexikon,
hled', vesmíru zvěstuje dávný spor,

zda mocnější byl-li bůh nebo on,
Ten, jenž se sám nezval již dále wang,
co ovládal kouzla yin a yang,
dal světu zeď, kterou by nesklál tank,
lid hadem byl k pokoře přikován.

Až umřu ...
(podle Jiřího Wolкера)

Václav Franc

Až umřu,
nic na tomto světě se nezmění,
jen několik pacientů se zeptá:
Kdo mě zastupuje ...

ŠOK: FRANC ZATAJIL DÍTĚ

Prvorozený syn Václava France jede domů do Šestajovic

Dlouho utajované dítě je na světě. Narodil se 7. května s váhou 3610 g a mírou 51 cm. Domů pojede do Šestajovic. Tyto informace o prvorozeném synovi Václava France zveřejnil jako první Jičínský deník 23. května 2009, <http://jicinsky.denik.cz/miminka/porodnici-opustila-desitka-majovych-kotat20090524.html>. Vyjádření maminky Jany se našemu listu nepodařilo do uzávěrky zajistit.

P.S. Pro Silvestrovskou Kobru (+ manželce neukazovat): Když myslím, tak upřímně. Jsem sociální demokrat. (Zdroj: Bagr)

OTÁZKA PRO ... MARTINA ŽANTOVSKÉHO

Václav: LiS má fotografie ještě z doby předdigitální, tzv. analogové. Dokázal bys na časové ose označit dobu, kdy došlo k velkému třesku a revoluční změně přechodu fotografie LiSu analogové na fotografii digitální?

Žantovský: Doba analogová se zpravidla označuje období pozdního neolitu, takže cca rok 2002-3 +/- 2 tisíce let. Obecně se dá říct, že doba digitální se počítá s žantovským přesídlením do oblasti dnešního Jičínska někdy zraje roku 2004, od kdy existuje až do pozdější doby velké množství digitálních nálezů. Některé prameny ale dokládají i starší artefakty, které nasvědčují tomu, že původní primitivní obyvatelé na tomto území museli znát a používat ojedinele první jednoduché digitální nástroje ještě o něco dříve.

Z DUCHAPLNÉ KORESPONDENCE FRANC – PLUHAŘOVÁ č.2 :

Řehečské nakladatelství ŘEHPRESS chystá další (druhý) díl korespondence svého významného autora Václava France, ve kterém podhaluje jeho vztahy ke svým literárním současníkům, zvláště současnicím!

Posuďte sami na krátké ukázce z korespondence s Ilonou Pluhařovou:

Václav: Vzpomínám na ten tvůj citát! A oprašuji tank!

Ilona: Takže hodně zdaru nám oběma, ať nejsme jako přejetí tankem.

Václav: A co Stulík a Silenka? A co Tankový prapor?

Václav : Hlavně aby se ta krize nedotkla těch našich tanků.

Ilona: Víš jaký je rozdíl mezi tankem a skřítkem Smrdutcem? ---- Žádný! Oba po sobě zanechávají spoušť. Toť k mému momentálnímu rozpoložení, na tanky navrhuji nějaký protikrizový lak.

Václav: Rozdíl mezi tankem a Smrdutcem opravdu nevím. Snad jen že by to v tanku příšerně "smrdutělo"! Ale líbí se mi, že jsi Stulíka poslala na vojenské cvičení jako člena osádky tanku. Nebo o tom bude Stulík č.3? Takový název jako třeba Jak Stulík získal první frčku, to by nebylo vůbec marné. Nebo co třeba Jak se Stulík stal tankistou!

Ilona: Stulíka jako tankistu si nedokážu představit, tank by ho zřejmě nezaujal. Určitě by ho přečaroval na něco jiného, a tím pádem už by nebyl ten tank navíc. Avšak jiná stulíkovská postavička, Richard, by z něj byl určitě velmi nadšený. Bral by ho asi i s tím protikrizovým lakem.

Václav: A ty protikrizové laky na tanky prodávají normálně v každé obyčejné samošce. Bývají v lahvích, různé velikosti a barvy, třeba bílé nebo červené. Ale musí se používat jen občas, protože pak už nemají ten účinek a pozor na předávkování.

Ilona: Nevím sice, jakou porotu chceš okouzlit, ale myslím, že u spisovatele tvého formátu to nebude problém. Přestože mám jako bývalá dětská zdravotní sestra za sebou pár týdnů vojenského výcviku, včetně nácvičku na protiatomový útok (v botách číslo jedenáct), nemám ráda focení před nastoupenou jednotkou. To raději včas zalezu do toho tanku. Také není pravda, že Stulík nikdy nespí. Od té doby co se oženil, vyspává prý docela dlouho. Když je ale třeba, tak se objeví. Takže by mě v tom tanku případně ohlídal, abych náhodou přece jen nepřišla do šrotu, kdyby některým našim spoluobčanům došly sociální dávky. Jen si neumím přesně představit, jak by zrovna z tanku dělali tříděný odpad. Asi by nejdřív omyli ten protikrizový lak a u toho by to asi skončilo. Nic se nemá přehánět, že? Nebo že by je Stulík schovaný za tankem přece jen učil pracovat? To už by se ale z pohádky najednou stávalo science fiction a to není moje parketa. Takže už raději končím, aby nám ta "tankologie" nepřeválcovala zdravý rozum.

Václav: Ale kdyby nebyl tank navíc, tak by zase mohl jeden chybět. Takže ať radši jeden přebývá a Stulík ho nezačaruje. Akorát škoda že počasí na stmeláč nic moc a navíc prochor zakázal brát s sebou tanky. Aspoň kdyby zítra nepadaly tanky z nebe a bylo trochu teplo (ale prý rum zahřeje spolehlivě v každém tanku).

Václav: Ale pozor, v poslední době jsem slyšel, že se nějak moc kradou tanky, přestože se snížila výkupní cena šrotu.

Václav :A pozor o víkendu vyjedou i sváteční řidiči se svými opečovávanými tanky!

Ilona: Ahoj Vašku, opět Ti odpovídám se superzpožděním, ale přece. Máme stejné myšlenkové pochody, také mě napadlo, že by se dal ten tank nějak vhodně využít. Napadlo mě založit nějakou miniskupinu šílenců s pracovním názvem "Ta(n)ková obranná tužka", jež by střežila dobrou náladu, v nouzi nejvyšší i zdravý rozum. Moje starší dítě už vymyslelo logo. Přinesu Ti ho večer ... na LiS.

Václav Hlavně aby to všechno nerozjezdily tanky.

Václav: Už to zase šlape jako dobře promazaný tank.

Je jen nelehkým úkolem pro nás literární vědce, abychom rozšifrovali ony záhadné pojmy viz „tanky, Stulíky, pásy a kola“ a dali jim konkrétní smysl a podobu.

Čestmír Xaver Pravda, literární kritik

P.S. Kontrolní otázka: **Jakou nejvyšší vojenskou hodnost dosáhl Stulík za dobu jednoroční vojenské základní prezenční služby?**

- a) svobodník,
- b) podplukovník,
- c) armádní generál,
- d) je to nevoják, u odvodu se ukázalo, že nemá vojenskou míru 150 cm!

KONTROLNÍ OTÁZKA: ČÍ JE TO DÍTĚ?

Rok 2009 přivedl na svět mnoho nových dětí, ale mám tady pro členy LiSu kontrolní otázku: Čí je to dítě?

A protože tuším, že byste si na odpovědi vylámali všechny zuby (a já bych měl zas plno práce), tak vám raději dám několik možností:

- a) zatajovaný prvorozený syn Václava France (viz str.3),
- b) budoucí nositel Nobelovy ceny za literaturu za rok 2059,
- c) odložené dítě z baby boxu,
- d) druhorozený syn Zuzky a Pavla Herbrychových Štěpán čí
- e) Ilona Pluhařová v kojeneckém období !

Správnou odpověď najdete na str. 11!

Václav

Vaclav Franc - On the track of life

He was born 1961 in Jičín. He works as a dentist in Nová Paka. The member municipalities writers (since 2007) published occasionally in newspapers and magazines,

- Author of prose published at his own expense (Professor Hybrise discovery, as set out in love, the assassination of Senator Murdycha, scientific work, my wife, agony, as the New Year) and the prose of a medical environment (Veselí both the dentist, a dentist after working hours),

- Publisher's Midnight in Tábor published two collections of poetry, when the city goes to sleep (2000, devoted to New Pace) and the Olympic Games in the Zoo (2001, poetry for children),

- In 2005 the publishing house Alfa-Omega collection of poetry autographs childhood

- The 2007 edition was published in the cooperative work in collaboration and publishing Protis Dauphin knížka Franz,

- In 2007 the author gave in Publisher Alpha - Omega little book on the tooth for the dentist and their patients,

- Organizer of the literary competition Řehečská hens.

- Gives the magazine KOBRA (= Cultural newsletter of regional authors) and TEA (magazine authors Jičínska), see www.kobra.bloguje.cz

On the literary competitions won several awards (eg 2.cena to Highland 2006, literary prose).

Samples of work.

IN THE TRACK OF LIFE

Sometimes the agreements you train
and nevyznáš in its timetable
civis then the only route to
unnecessary, or at great

Do not despair
and your morning is perhaps rozední
But if it was not
your last train

AT BEDTIME

I miss people from my dreams
I got a mess of memories
Bottles of water sent
never quench firefly,
day,
where we're at the beginning,
when empty obnažují nuts

Tying twine night
warms the heart of the names
... Can lead to a dead ...

CITY

Maj odzvonily monastery bells
Never lose a sense
which they belonged
And then
man nezbude
or the memories
í Sparrows in the square
do you cvrlikají

And yet you have more
City kissed you
Shadows silent roofs
Clock of museum
And what girl has eyes
for the cone
ice cream

And if you lost
All tickets
flower of his life
I With this city you srostl
On eternity

*) LiS se dostává do světa. Francova poezie byla letos přeložena do polštiny a nyní je i krátká ukázka z časopisy Poety (anglicky psaný časopis vychází pro anglicky mluvící menšinu v Řehči). Celý článek a rozhovor s řehečským autorem vyšel v aprílovém čísle letos na jaře (viz www.rehec.cz/poety/england .

*Připijím vám na velkou radost
i z malých úspěchů v roce 2009*

Dana Beranová vám všem připije (příspěvek poslala před Vánocemi 2008, tedy po uzávěrce Kobry, ale myslím si, že Vás její pěkný autoportrét potěší i s ročním „oněškorením“.) A myslím si, že Dana vám na velkou radost i z malých úspěchů připije ráda i v roce 2010.

Václav

LIS ŽADÁ ODŠKODNÉ

Na silvestrovské schůzce LiSu bylo rozhodnuto poslat protestní dopis do Bruselu a požadovat od Evropské unie finanční odškodnění ve výši 136.000.000 eur za to, že EU zneužilo ochrannou známku „**LiS**“ a opakovaně ve svých tiskovinách uvádí pro Lisabonskou smlouvu stejnou zkratku, tedy „**LiS**“!

Jak řekl našim novinám předák Literárního spolku Václav Franc, LiS je ochoten hnát věc až do Štrasburku nebo až někam ještě „vejš“, aby se papaláši chytili za nos.

Pokud požadavek jičínských literátů na odškodnění dobře dopadne, nebude mít zřejmě spolek problémy s financováním Jičínského poetického jara, které se uskuteční v květnu příštího roku.

Václav

JEDINÝ ZE VŠECH

Václav Franc podle Petra Veselého

21. duben 14 hodin 17 minut , policejní vyšetřovna, EU

Vrchní strážmistr Arazim a jeho zástupce Jarý se již poněkolkáté podívali navzájem do očí.

„Tak znova,“ rázně řekl Arazim. „Jak se jmenujete?“

„Petr Veselý,“ odpověděl stařeček a zadíval se Jarému do očí.

„Pane Veselý, máme informace, důvěrné informace, že jste zůstal jako jediný naživu z té slavné jičínské osmy,“ oslovil stařečka Bedřich Jarý. Hlava starce s sebou mírně trhla, početné vrásky se zněkolicánásobily.

„Pane Veselý, vy jste znal osobně všechny členy velké jičínské osmy?“

„Ano, ano,“ pokýval stařeček hlavou.

„Mohli byste nám říct, kdy jste je viděl naposledy?“ vyzvídal Arazim.

„Tak to si přesně nepamatuju,“ vyhýbal se odpovědi stále veselý stařeček.

„Co to má znamenat,“ rozčlil se Arazim, „pamatujte si, že přiznání je polehčující okolnost!“

„Já je tedy znal, byli to moc prima lidi, rádi jsme se setkávali, radili jsme se, a tak, ale ...,“ zastavil se Veselý.

„Jaké ale, jaké ale?!“ nervózně si pohrával se služební pistolí Arazim.

„Ale ... měli jednu vadu,“ přiznával nerad dědeček.

„Tak už to, sakra, vyklopte,“ docházely nervy i zástupci Jarému.

„Měli jednu vadu, všichni byli ... chytřejší než já,“ přiznával neochotně veselý stařeček.

„Takže jste je oddělal, konečně motiv,“ oddechl si Arazim.

„Strašně moc toho napsali, třeba ten Franc, dokonce měl dostat Nobelovu cenu, Zemanovi postavili mauzoleum, Prochor byl generálním ředitelem celoplošné televize, Zákoutská má v Nové Pace na náměstí sochu v nadživotní velikosti a já ...,“ rozplakal se nyní již méně veselý stařeček.

„Počkejte, sochu říkáte,“ zpozorněl Arazim. „Vy jste byl přece původním povoláním sochař, ne?“

„Ano, to byl,“ neochotně přiznával stále méně veselý stařeček.

„A jestli se nepletu, tak jste vyhrál veřejnou soutěž na stavbu osmi soch na Karlově mostě přes Cidlinu,“ rozpomínal se vrchní strážmistr Arazim.

„Ano,“ skoro zakřičel stařeček s velkou radostí. „Sochy na mostě, to je moje jediná chlouba.“

„Tak vidíte, byl jste taky úspěšný, možná úspěšnější než Franc nebo Prochor, o těch sochách četla Ludmila v novinách. Psal tam nějaký akademický sochař, že ty sochy, jsou jako živé. Jedna připomíná toho slavného spisovatele France, co měl dostat tu Nobelovku, že jo, další je pak podobná Janě Benešové, co napsala tu knihu Život s osmou, a potom ta jedna je podobná tomu básníčkáři Zemanovi, ale já básničky nečtu, to ještě tak Ludmila, já nemám na voloviny čas, protože musím honit takový recidivisty jako jste vy, jasný, Veselý.“

„Náčelníku?!“ zarazil se zástupce velitele Bedřich Jarý. „Mě něco napadlo, co kdyby ...“

Mě to napadlo dřív, zavolejte Zahálku. Zaháááálka!“

„Volal jste mě, pane nadstrážmistře,“ přiběhl na povel mladší strážmistr Zahálka. „Pane nadstrážmistře, mám pro vás zajímavou informaci.“

„Mluvte, Zahálka,“ vyzval podřízeného nadřízený.

„Dnes dopoledne jsem se procházel po mostě Karla Gotta přes Cidlinu, dřívě to býval Klausův most potom most Karla Guta, a právě když jsem venčil vaši Kikinu, tak si značkovala tu jednu sochu, co tam stojí a vidím, že se z ní kousek odloupl a oni to byly brýle, takové ty, co nosil John Lennon.“

„Co to plácáte, Zahálka, abych vás taky nedal zavřít,“ obořil se na Zahálku Karel Arazim. „Dejte si odchod!“

Nastalo ticho. „Co s vámi, člověče?“ podíval se Arazim na stařečka Veselého. „Nic na vás nemáme, dělání soch není trestné, tak si koukejte sbalit svejch pět švestek a vypadněte než vás dám zavřít až zčernáte.“ ukončil výslech Karel Arazim.

Teď již opět veselý stařeček se rozesmál na celé kolo. V ruce držel učebnici, Francovu knížku Kdo život nedal, kde autor líčí, jak starý důchodce postupně zamorduje svých jedenáct dětí.

„To bylo senza odpoledne, fakt,“ pochvaloval si Veselý. „Ten Franc byl opravdu geniální, tu Nobelovku si přece jenom zasloužil právem, ale já ... oni všichni o tom jen psali, ale já to dokázal zrealizovat v životě. Já jsem nejlepší ...“

Sluneční symfonie jara mlčky burácela listovím, jakoby se vůbec nic nestalo.

Kontrolní otázka: Čí je to dítě? Odhalení ze str. 6:

d) je správně: Druhozený syn Zuzky a Pavla Herbrychových Štěpán (narozený na počátku ledna 2009, blahopřeji k 1.narozeninám!), ale kdo ví, jestli nebude správně i za b) budoucí nositel Nobelovy ceny za literaturu za rok 2059!
Václav

O autorská čtení Václava France je vždy velký zájem (viz foto ze čtení v Řehči). (archiv autora)

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Knihovně Václava Čtvrka v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Ročník 10. Číslo 12. Prosinec 2009.

(5. prosince 2009)

www.ikobra.cz

Silvestrovský citát na závěr roku:

**Vyřadte z knihoven všechny mrtvé knihy, ať se od nich
nenakazí ty živé.**

Jiří Žáček